

חוק המכר (מכר טוביין בין-לאומי), התש"ס-1999*

- 1. בחוק זה, "האמנה" – אמנת האומות המאוחדרות בדבר חוזים למכר טוביין בין-לאומי שנחתמה ביום 11 באפריל 1980.
- 2. להוראות האמנה בנוסח שבתוספת יהיה תוקף של חוק.
- 3. נוסף על האמור בסעיף 1 לאמנה, יהולו הוראות האמנה גם על חוזה שצד לו מי שמדובר עסקו במדינה שאינה צד לאמנה.
- 4. שר המשפטים ממונה על ביצוע חוק זה.
- 5. חוק המכר (מכר טוביין בין-לאומי), התשל"א-1970¹, וחוק המכר (عشית חוזים למכר טוביין בין-לאומי), התשל"ח-1978² – בטלם.
- 6. על חוזים למכר טוביין בין-לאומי שנכרכו לפני תחילתו של חוק זה יהול הרין הקודם.
- 7. תחילתו של חוק זה בתום שלושה חודשים מיום פרסומו.

* נתתקבל בכנסת ביום ט"ו בחשוון התש"ס (25 באוקטובר 1999); הצעת החוק ודרכי הסבר פורסמו בהצעות חוק 2636, מיום י"א בתמוז התשנ"ז (16 ביולי 1997), בעמ' 432.

¹ ס"ח התשל"א, עמ' 42.

² ס"ח התשל"ח, עמ' 196.

תוספת

(סעיף 2)

אמנת האומות המאוחדרות בדבר חוזים למכר טובין בין-לאומי

תובן העניינים

חלק א - היקף תחוללה והוראות כלליות

פרק 1 - היקף תחוללה

פרק 2 - הוראות כלליות

חלק ב - דרך כריטת החוזה

חלק ג - מכירת טובין

פרק 1 - הוראות כלליות

פרק 2 - חיובי המוכר

סימן 1 - מסירת הטוביין והמסמכים

סימן 2 - התאמת הטוביין וטענות צד שלישי

סימן 3 - תרופות בשל הפרת החוזה על ידי המוכר

פרק 3 - חיובי הקונה

סימן 1 - תשולם המחיר

סימן 2 - נטילה

סימן 3 - תרופות בשל הפרת החוזה על ידי הקונה

פרק 4 - העברת סיכון

פרק 5 - הוראות משותפות לחיובי המוכר והקונה

סימן 1 - הפרה צפוייה וחוזים לביצוע בשיעורים

סימן 2 - פיצויים

סימן 3 - ריבית

סימן 4 - פטוריות

סימן 5 - תוצאות הביטול

סימן 6 - שמירות הטוביין

פרק 6 - הוראות סיום

אמנת האומות המאוחדרות בדבר חוזים למכר טובין בין-לאומי

חלק א – היקף התחוללה והוראות כללוות

פרק 1 – היקף התחוללה

1. (א) אמנה זו תחול על חוזים למכר טובין בין צדדים, שמקומות עסיקיהם נמצאים במדינות שונות, אם התקיים אחד מהלאה:
 - (1) המדינות הן צד לאמנה;
 - (2) כלל המשפט הבין לאומי הפרט מפנים לחוקיה של מדינה שהיא צד לאמנה.

(ב) העובדה שמקומות עסיקיהם של הצדדים נמצאים במדינות שונות לא תובא בחשבון כשבורדה זו אינה עולה מהחווה או מהמשא ומתן שבין הצדדים, או במידע שמסרו, בכל עת, לפני כריתה החווה או בעת בריתתו.

(ג) בקביעת תחולתה של אמנה זו לא יובאו בחשבון לאומיותם, אופיים האזרחי או המשורי של הצדדים או של החווה.
2. אמנה זו לא תחול על מכירות אלה:
 - (1) טובין שננקו לשימוש אישי, משפחתי או ביתי, אלא אם כן המוכר לא יידע ולא יהיה עליו לדעת, בכלל עת לפני כריתה החווה או בעת בריתתו, שהטובי ננקו לשימוש כאמור;
 - (2) במכירה פומבית;
 - (3) בהוצאה לפועל או אחרת לפי סמכות חוקית;
 - (4) סטוק, מנויות, ניירות ערך, מסמכים סחריים או בסוף;
 - (5) ספינות, כלי שיט, רחפות או כלי טיס;
 - (6) חשמל.
3. (א) חוזים להספקה טובין שיש ליצרים או להפיקם ייחשבו כחווי מכיר, וולת אם התחייב הצד המזמין את הטובי לספק חלק מהחותמי מהחומרים הרווחים לייצור או להפקה כאמור.
- (ב) אמנה זו לא תחול על חוזים שבהם הספקת עבודה או שירותים אחרים מהווה את החלק המכריע של חובי הצד המספק את הטובי.
4. אמנה זו מסדריה את דרך כריתה החווה המכיר ואת הזכויות והחובים של המוכר ושל הקונה הנובעים מהחוזה האמור בלבד; אמנה זו אינה מתיחסת, במיוחד, לנושאים שלhalbן, אלא אם כן נקבע בה במפורש אחרת:
 - (1) התוקף של החווה, של כל אחד מסעיפיו או של כל נוהג שהוא;
 - (2) ההשפעה העשויה להיות לחווה על זכות הקניין בטובי שנמכרו.
5. אמנה זו לא תחול על אחריותו של המוכר למות או לנזק גופו שנגרמו על ידי הטובי לאדם כלשהו.
6. הצדדים רשאים להתנו על תחולתה של אמנה זו, או, בכפוף לסעיף 12, לגרוע ממנה או לשנות את התוצואה של כל אחת מהוראותה.

פרק 2 – הוראות כלולות

7. (א) אמנה זו תפורש בשים לב לאופיה הבין-לאומי, לצורך לקדム איחידות בתחולתה ולשמירת תום לב בסחר בין-לאומי.
- (ב) שאלות הנוגעות בעניינים הקבועים באמנה זו ואשר אין מוסדרות בה במפורש, יוסדרו בהתאם לעקרונות הכלליים שהוא מובשת עלייהם, או, בהעדר עקרונות כאמור – בהתאם לדין החל על פי כללי המשפט הבין לאומי הפרטני.
8. (א) לענן אמנה זו, העזרות והתנהגות אחרות של צד ייפורשו בהתאם לכוננותו, כאשר העذر الآخر יידע או לא יוכל היה שלא להיות מורע מה הייתה הכוונה.
- (ב) כאשר סעיף קטן (א) לא חל ייפורשו העזרות והתנהגות אחרות של צד בהתאם להבנת אדם סביר מסוגו של הצד האחר באותה נסיבות.
- (ג) בקביעת הכוונה של צד או הבנת אדם סביר יינתן משקל נאות לכל הנסיבות הנוגעות למקרה, לרבות המשא ומתן, כל פרקטיקה שהצדדים קבעו לעצם, נהגים וכל התנהגות מאחורית של הצדדים.
9. (א) הצדדים מוחיבים על ידי כל נהוג שהסבירו עליו ועל ידי כל פרקטיקה שקבעו לעצם.
- (ב) לא הוסכם אחרות, ייחסבו הצדדים כאילו החילו באמצעותו על החזה או על דרך כריתתו נהוג שהצדדים ידעו או שוויה עליהם לדעת עליו, ואשר בסחר הביןלאומי הוא ידוע ברבים לצדים לחווים, מהסוג שבו מדובר בסחר המסתוי הנוגע בדבר, וشنוגים לפיו בדרך כלל.
10. לענן אמנה זו –
- (1) היה לצד יותר מקום עסק אחד, יהיה מקום העסק זה שיוקטו לחווה וליקומו היא ההדוקה ביותר בהתחשב בנסיבות הידועות או המשוערות על ידי הצדדים בכל עת לפני כריתת החזה או בעת כריתתו;
- (2) לא היה לצד מקום עסק, יש להתייחס למקומות המגורים הרגיל שלו.
11. חוות מכר – אין צורך הכרתו או להוביחו באמצעות כתב, ואין הוא כפוף לכל דרישת אחרות של הצורה; אפשר להוביחו בכל אמצעי, לרבות על ידי עדים.
12. הוראה מההוראות סעיף 11, סעיף 29 או חלק בלאמנה זו, המתירה כריתה, שינוי, או סיום של חוות מכר בהסכמה או בהצעה, בקידול או בהבעה אחרת כלשהי של כוונות שלא בכתב, לא חחול אם לצד יש מקום עסק במדינה שהיא צד לאמנה ושהגישה העזהה לפי סעיף 96 לאמנה זו; הצדדים אינם רשאים מתוקפו של סעיף זה או לשנותו.
13. לענן אמנה זו, "כתוב" – לרבות מברך וטלקס.
- ### חלק ב – דרך כריתת חוות
14. (א) הצעה לבירית חוות, הממעננת אל אדם מסוים אחד או יותר, מהויה הצעה, אם היא מסויימת במירה מספקת ומציינת את כוונתו של המציע להתקשר במקרה של קיבול; הצעה מסויימת במירה מספקת אם מצוינים בה הטובין ואם היא קבועה, במפורש או משתמש, את הנסיבות והמחair או אפשרות קביעה כאמור.
- (ב) הצעה שאינה ממוענת אל אדם מסוים אחד או יותר תהישב כזמנה להצעה הצעות בלבד, זולת אם צין מגיש ההצעה ב비ורו אחרת.
15. (א) הצעה נכנסת לתוקפה כאשר היא מגיעה אל הניצוץ.

(ב) הצעה, אפילו כשהיא בלתי חוזרת, ניתנת להזרה אם הודעת החוזה הגיעה לפניי לפניו ההצעה או באותה עת.

16. (א) ניתן לחזור מההצעה, קודם כריתת החוזה, אם הודעת החוזה הגיעה אל הניעץ לפני שהוא שיגר הודעה קיבול.

(ב) על אף האמור, אין לחזור מההצעה באחד מהמקרים הבאים:

(1) אם מציין ההצעה, בין בקביעת מועד מסויים לקיבולה ובין בדרך אחרת, שהיא בלתי חוזרת;

(2) אם היה סביר שהניסיונו יסתמך על ההצעה בעל ההצעה בלתי חוזרת, והניסיונו פועל תוך הסמכות על ההצעה.

17. ההצעה, אף כשהיא בלתי חוזרת, פוקעת בהגיעו אל המציע הודעה על דחיתה.

18. (א) ההצעה או התנהגות אחרת של הניעץ המבאות הסכמה להצעה מהוות קיבול;

שתיקה או העדר פעולה בשלעצמם אין מהוות קיבול.

(ב) קיבול של ההצעה נקבע ברגע שהbijוטי להסכמה מגיע אל המציע, קיבולAINO TAKUF AM HABITOTI LEHSCAMMA ANINO MEGUY AL HAMIZIUT, KIBOL ANO TAKUF AM HABITOTI LEHSCAMMA ANINO MEGUY AL HAMIZIUT BATUR HATKOPHA SHOAO KBU AO, AM LA NKBU MOUD, BATUR ZMAN SBIIR BAHATHSHAV BENSIVOT HAUSKA, LERCHOT MAHIRUTAM SHL AMIZIUT HTAKSHOROT SHAMIZIUT MASHTEMUSH BAHIM; HATQUA BUL PAA YIS LKABL MID, ZOLAT AM HANSIVOT MABTOAT ACHROT.

(ג) אם מההצעה או בתוצאה מפרקטייה שהצדדים קבעו בינם לבין עצם, או מנווה, יכול הניעץ להביע את הסכמתו על ידי ביצוע מעשה, כגון מעשה הקשו לשינוי הטובין או לחשול המחיר,igli lo hovriut lemiziyut, hikbul yihya takuf um bizeu ha'musa, ve'chelad shahmusa boz'u batkofa ba'amor basifukh (ב).

19. (א) תשובה להצעה המתימרת להוות קיבול אך מכילה תוספות, הגבלות או שינויים אחרים, מהוות דחיה של ההצעה ומהוות ההצעה נגידת.

(ב) על אף האמור, תשובה להצעה המתימרת להוות קיבול אך מכילה תנאים נוספים אשר אינם משנים באופן ממש את תנאי ההצעה מהוות קיבול, ולול אם המציע התנגד לכך בעל פה או שיגר הודעה על התנגדותו ללא דוחיו; לא התנגד כאמור, יהיו תנאי ההצעה תנאי ההצעה עם השינויים הכלולים בקיבול.

(ג) תנאים נוספים או שוניים הקשורים, בין היתר, לאחר מכן, לחשול, לתשלום, לאיכות ולכמויות של הטובין, למקום המשירה ולמועדה, להיקף אחוריותו של צד אחד כלפי الآخر או ליישוב סבסוכים, ייחשבו כמשנים באופן ממש את תנאי ההצעה.

20. (א) התקופה לקיבול, שנקבעה על ידי המציע במברק או במכtab, מתחילה עם מסירת המברק לשיגור או מהתאריך המצוין במכtab; לא מציין התאריך – מהתאריך המצוין על המעטפה; התקופה לקיבול שנקבעה על ידי המציע בטלפון, בטלקס או באמצעות אחר של תקשורת מידית מתחילה עם הניגע ההצעה אל הניעץ.

(ב) ימי חג רשמיים או ימים שאינםימי עסקיים החלים בתוך התקופה לקיבול יכולו בחישוב התקופה; ואולם אם לא ניתן למסור את הודעת הקיבול בכתבתו של המציע ביום האחרון של התקופה מפני שבאותו יום חל מקום העבודה של המציע חג רשמי, או יום שאינו יום עסקים – תוארך התקופה עד ליום העסקים הראשון שלאחריו.

21. (א) על אף הוראות סיף 20, יש תוקף לקיבול מאוחר, אם הודיע המציע על כך בעל פה לניעץ או אם שיגר הודעה על כך ללא דוחיו.

(ב) עליה ממכתב או מכתב אחר המכיל קיובל מאוחר, כי נשלח בנסיבות שהזיהה מגע אל המצעיע במועד אליו הועבר באופן רגיל, יהיה הקיבול המאוחר תקף, וולת אם הודיעע המצעיע לניצע בעל פה, שהוא סבור שפג תוקף העיטהו, או אם שיגור הורעה על כך ללא דיחוי.

22. קיובל ניתן לחזהה אם הגישה הודעת החזהה אל המצעיע במועד כניסה הקיובל לתוקף או קודם לכן.

23. חזזה נכרת ברגע כניסה הקיובל לתוקף בהתאם להוראות אמנה זו.

24. לעניין חלק זה של האמנה, יראו העיטה. הודעת קיובל או כל ביטוי אחר של כוונה כ"מצעיע" אל הנמען כאשר הם נאמרים לו בעל פה או במסרים בדרך אחרת, לו אישית, במקום עסקו או בمعنى, ואם אין לו מקום עסק או מען, במקום המגורים הרגיל שלו.

חלק ג – מבירת טובין

פרק 1 – הוראות כללוות

25. הפרת חזזה שבוצעה על ידי אחד הצדדים היא ישודית, אם היא גורמת לציד השני פגיעה במידה השוללת ממנו מהותית את אשר היה זכאי לצפות לו לפי החזהה, וולת אם המפר לא צפה, ואדם סביר מסוגו באותו נסיבות לא היה צופה, תוצאה כאמור.

26. הצעירה על ביטול החזהה תקפה ורק אם נעשתה בהזרעה לצד השני.

27. וולת אם נקבע מפורשות אחרת בחALK זה של האמנה, אין בעיכוב או בטעות בהעברת הזרעה, בקשה או מסר אחר, או באירועים אם נמסרו או נעשו על ידי ציד בהתאם לחלק זה ובאירועים מתאימים לנסיבות, כדי לשול מאותו עד את הזכות להסתמך על המסר.

28. אם, בהתאם להוראות אמנה זו, זכאי ציד לדרש קיום חיבור של הצד השני, אין בית משפט חייב לתת פסק דין לביצוע בעין אלא אם כן היה עשה זאת לפי חוקיו והוא לגבי חזוי מכיר דומים שאינם מוסדרים על ידי אמנה זו.

29. (א) שינוי או סיום חזזה – יכול שייעשו בהסכם הצדדים גרידא.

(ב) חזזה בכתב, המכיל סעיף שלפיו כל שינוי או סיום בהסכם צריכים להישנות בכתב – אין לשנותו או לסייעו בהסכם אלא בדרך זו, ואולם התנהגוו של ציד עשויה למנוע את הסתמכותו על סעיף זה במידה שהצד השני הסתמך על אותה התנהגות.

פרק 2 – חובי המוכר

30. על המוכר למסור את הטובין וכל מסמך הקשור בהם ולהעביר את הקניין בטוביין, כנדרש בחזהה ובאמנה זו.

סעיף 1 – מסורת הטוביין והמסמכים

31. לא יהיה המוכר מחויב למסור את הטוביין במקום מסויים אחר, חיויבו למסירה הוא –

(1) כאשר חזזה הכרוך בהובלת הטוביין – בהעברת הטוביין לידי המוכר הראשון לשם העברה לקונה;

(2) במקרים שאינם כוללים בפסקה (1), כאשר חזזה מתיחס לטוביין מסוימים, או לטוביין בלתי מוחהים מזמן מלאי מסויים או שיש ליצרים או להפיקם, ובעת כריתת חזזה העדרדים ידעו שהטוביין נמצאו, או ייודו ליעזר או להפקה במקום מסוים – בהעמדת הטוביין לרשות הקונה במקום האמור;

(3) במקרים אחרים – בהעמדת הטובין לרשות הקונה במקום שבו נמצא מקום

עסקו של המוכר בעת כריתת החוזה.

32. (א) העביר המוכר, בהתאם לחוזה או לאמנה זו, את הטובין לידי המוביל, והטוביין אינם מזוהים בבירור לחוזה בדרך של סימון על הטוביין, על ידי מסמכי שלוחה או בדרך אחרת, על המוכר לחתם הורעה לקונה על המשלוח עם פירוט הטוביין.

(ב) היה המוכר מחויב להסדיר את הובלת הטוביין, עליו לכרות חוות, ככל שהם דרושים לשם הובלתה אל המקום שנקבע, באמצעות חברה המתאימים לנסיבות ובהתאם לתנאים המקובלים בהובללה כאמור.

(ג) לא היה המוכר מחויב לבטה את הובלת הטוביין, עליו להציגו לבקשת הקונה את כל המידע החומינן הדרוש כדי לאפשר לו לבצע את הביטוח האמור.

33. על המוכר למסור את הטוביין –

(1) אם נקבע מועד או שהוא ניתן לקביעה לפי החוזה – באותו מועד;

(2) אם נקבעה תקופה או שהיא ניתנת לקביעה לפי החוזה – בכל עת בהואת תקופה, זולת אם לפי הנسبות על הקונה לבחור מועד;

(3) בכל מקרה אחר – בתוך זמן סביר לאחר כריתת החוזה.

34. היה המוכר מחויב להעביר מסמכים המתיחסים לטוביין, עליו להעבירם במועד, במקום ובצורה הנדרשים בחוזה; העביר המוכר את המסמכים לפני המועד, וכי הוא, עד למועד האמור, לתקן כל חסר התאמת במסמכים, ובלבך שימוש זכות וליאירום לקונה אי-נוחות בלתי סבירה או הועאה בלתי סבירה; ואולם לקונה נשמרות כל זכות לחייב פיצויים לפי הוראות אמנה זו.

סעיף 2 – התאמת הטוביין וטענות צד שלישי

35. (א) על המוכר למסור טוביין שהם בכמות, באיכות ובתיואר הנדרשים בחוזה, והם במכלול או ארווים באופן הנדרש בחוזה.

(ב) זולת אם הסכימו הצדדים ביניהם אחרות, הטוביין אינם תואמים את החוזה אלא אם כן:

(1) הם מתאימים למטרות שלשם משתמשים באופן רגיל בטוביין מסוית תיאור;

(2) הם מתאימים לכל מטרה מיוחדת שהובאה לידיעת המוכר במפורש או בשימוש בעת כריתת החוזה, זולת אם עולה מהנסיבות שהקונה לא הסתמן, או שלא היה סביר שישתמן, על מימוןתו ושיקול דעתו של המוכר;

(3) הם בעלי תוכנות של טוביין שהמוכר הציג לקונה כדוגמה או כדוגמ;

(4) הם במכלול או ארווים באופן המetable לגבי טוביין כאמור, או, אם אין באופן מקובל – באופן שידי בו כדי לשמר את הטוביין ולהגן עליהם.

(ג) המוכר אינו אחראי בהתאם להוראות פסקאות (1) עד (4) של סעיף קטן (ב) לכל חסר התאמת של הטוביין, אם במועד כריתת החוזה הקונה ידע או לא יכול היה שלא להיות מודע לחסר התאמת כאמור.

36. (א) המוכר אחראי לפי החוזה ולפי אמנה זו לכל חסר התאמת הקיים במועד שבו מעבר הסיכון לידי הקונה, אף אם חסר התאמת התגלה רק לאחר המועד האמור.

(ב) המוכר אחראי גם לכל חוסר התאמה המתוחש לאחר המועד המצוין בסעיף קען (א) אשר נגverts עקב הפורה של חיוב כלשהו שלו, לרבות הפורה של ערובה כלשהי לכך שלמשך תקופת זמן יישארו הטובין מתאים למטרות הרוגלה או למטרה מיוחדת כלשהי או ישמרו על תוכנות או מאפיינים מוגדרים.

37. מסר המוכר טוביין לפני מועד המטולה, הוא וכי, עד לאותו מועד, למסור כל חלק חסר או להשלים כל חסר בנסיבות הטובין שנמסרו, או למסור טוביין כתחליף לטוביין לא תואמים שנמסרו, או לרפא כל חסר התאמה בטוביין שנמסרו, ובלבך שימוש וicot זיא גורם לקונה אי נוחות בלתי סבירה או הוצהה בלתי סבירה; ואולם לקונה נשמרת כל כוותה לחבווע פיצויים לפי הוראות אמנה זו.

38. (א) על הקונה לבדוק את הטוביין, או לדאג שיבדקו, בתוך תקופה קצרה ככל שהרבו מעשי לפי הנسبות.

(ב) היה החווה כרוך בהובלת הטוביין, ניתנת הבדיקה לדחיה עד לאחר שהטוביין יגיעו לעדרם.

(ג) היו הטוביין מנותבים מחדש או משוגרים מחדש על ידי הקונה בלי שהיתה לו הזדמנות סבירה לבדיקה, ובעת כריתה החווה המוכר ידע או היה עליו לדעת על האפשרות לניטוב מחדש או לשיגור מחדש כאמור, ניתנת הבדיקה לדחיה עד לאחר שהטוביין יגיעו לעדרם החדש.

39. (א) הקונה מביך את זכותו להסתמך על חוסר התאמה של הטוביין אם לא נתן למוכר הורעה המפרטת את טיבו של חסר התאמה, בתוך זמן סביר לאחר שגילתה אותו או שהיא עליו לגלותו.

(ב) בכל מקרה הקונה מביך את זכותו להסתמך על חוסר התאמה של הטוביין אם לא נתן למוכר הודעה עליו לכל המאוחר בתוך תקופה של שנתיים מהמועד שבו נמסרו הטוביין בפועל לקונה, ולת אם מגבלת הזמן האמורה אינה עולה בקנה אחד עם תקופת אחריותה לחווה.

40. המוכר אינו זכאי להסתמך על הוראות סעיפים 38 ו-39 אם חוסר התאמה מתיחס לעובדות שהוא ידועות לו או שלא יכול היה שלא להיות מודע להן ושזהו לא גילה אותן לקונה.

41. על המוכר למסור טוביין כשהם נקיים מכל זכות או תביעה של צד שלישי, וلت אם הנסיבות הקונה קיבל את הטוביין בכפוף לאותה זכות או תביעה; התבسطו הזכות או התביעה על קניין תעשייתי או על קניין רוחני אחר, היה חייב המוכר בהתאם להוראות סעיף 42.

42. (א) על המוכר למסור טוביין כשהם נקיים מכל זכות או תביעה של צד שלישי המבוססת על קניין תעשייתי או על קניין רוחני אחר, שבעת כריתה החווה המוכר ידע עליהן או שלא יכול היה שלא להיות מודע להן, ובלבך שהזכות או התביעה מבוססת על קניין תעשייתי או על קניין רוחני אחר –

(1) לפי חוק המדינה שבה ימכרו הטוביין מחדש או ייששה בהם שימוש אחר, אם בעת כריתה החווה התחווינו העדרים שהטוביין ימכרו מחדש, או שייששה בהם שימוש אחר – באוטה מדינה;

(2) בכל מקרה אחר – לפי חוקי המדינה שבה מקום עסקו של הקונה.

(ב) חיוב המוכר לפי סעיף קטן (א) לא יכול באחת מלה:
(1) בעת כריתה החווה, הקונה ידע על הזכות או על התביעה, או שלא יכול היה שלא להיות מודע להן;

(2) הוכחות או התייעעה נובעות מכך, שהמודרך מילא דרישות של תרשימים טכניים, מדגמים, נוסחאות, או מפרטים אחרים שסופקו על ידי הקונה.

.43. (א) הקונה מבادر את זכותו להסתמך על הוראות סעיף 41 או סעיף 42 אם לא ניתן למוכר הודעה המפרטת את טיבת הזוכות או של התייעזה של הצד השלישי תוך זמן סביר לאחר שנעשה מודע או שהוא עליו להיעשות מודע לזכות או לתייעזה.

(ב) המודרך אינו זכאי להסתמך על הוראות סעיף קטן (א) אם הוא ידע על הזכות או על התייעזה של הצד השלישי ועל טיבת.

.44. על אף הוראות סעיף 39(א) וסעיף 43(א), זכאי הקונה להפחית את המחיר בהתאם להוראות סעיף 50, או לחייב פיצויים, למעט בשל אבדון רוחחים, אם יש לו צירוף סביר לאי מתן ההודעה הנדרשת.

סימן 3 – תרופות בשל הפרת החוזה על ידי המודרך

.45. (א) לא קיים המודרך חייב מחויביו לפי החוזה או לפי אמנה זו, זכאי הקונה לאחת מלאה:

(1) למשתתף הזכויות לפי הוראות סעיפים 46 עד 52;

(2) לחייב פיצויים לפי הוראות סעיפים 47 עד 77.

(ב) במימוש זכותו של הקונה לרופאות אחרות, אין כדי לשולם ממנו כל זכות היכולה לעמוד לו לחייב פיצויים.

(ג) בית משפט או בית דין לבוררות לא יעניקו למודרך כל ארבה, כאשר הקונה נזק לתרופה בשל הפרת חוזה.

.46. (א) הקונה זכאי לדרוש מהמודרך שיקים את חיויבו זולת אם נזק הקונה לרופאה שאינה עולה בקנה אחד עם דרישתו זו.

(ב) בהעדר התאמנה בין הטובין לבין החוזה, זכאי הקונה לדרוש מסירה של טובין חולפיים רק אם חסר ההתאמנה מהוות הפריה יסודית של החוזה, ובקשה לטובין חולפיים נשתהה יחד עם ההודעה שנמסרה לפי סעיף 39, או בתוך זמן סביר לאחר מכן.

(ג) בהעדר ההתאמנה בין הטובין לבין החוזה, זכאי הקונה לדרוש מן המודרך לרפא את חסר ההתאמנה על ידי תיקון, זולת אם אין הדבר סביר בהתחשב בכל הנסיבות; בקשה לתיקון חייבת להיעשות יחד עם ההודעה שניתנה לפי סעיף 39, או בתוך זמן סביר לאחר מכן.

.47. (א) הקונה זכאי לקבוע למודרך תקופת זמן סבירה נוספת לשם קיום חיויבו.

(ב) לא יכול הקונה להודעה מן המודרך כי לא יקיים בתוך התקופה האמורה, לא יהיה הקונה זכאי במהלך אותה תקופה להיזיק לכל רפואי בשל הפרת החוזה; ואולם אין בכך אפשרות להשולם מהקונה כל זכות שיכולה לעמוד לו לחייב פיצויים בשל אי-חומר בקיום.

.48. (א) בכפוף להוראות סעיף 49, זכאי המודרך, אף לאחר מועד המשירה, לרפא על חשבונו כל אי קיום של חיויבו אם יוכל הוא לעשות זאת ללא עיקוב בלתי סביר ובלא גורם לקונה אי נוחות בלתי סבירה או אי-ודאות בדבר השבת הוצאות ששולמו מראש על ידי הקונה; ואולם נשמרת לקונה כל זכות לחייב פיצויים לפי הוראות אמנה זו.

(ב) בבקשת המודרך מהקונה להודיע על הסכמתו לקיים והקונה לא מילא אחר הבקשתה בתוך זמן סביר, זכאי המודרך לקיים בתוך התקופה שצוינה בבקשתו; הקונה אינו זכאי, בתוך התקופה האמורה, להיזיק לרופאה שאינה עולה בקנה אחד עם קיום על ידי המודרך.

- (ג) הורעה של המוכר כיקיימים בתוך תקופה קבועה, תיחשב ככוללת בקשה, לפי סעיף קטן (ב), כי הקונה יודיע על החלטתו.
- (ד) בקשה או הורעה מאת המוכר לפי סעיפים קטנים (ב) או (ג) אין תקפות, אלא אם כן התקבלו על ידי הקונה.
49. (א) הקונה זכאי להצהיר על ביטול החוזה –
- (1) כאשר אי קיום של כל אחד מחובבי המוכר לפי החוזה או לפי אמנה זו מהווה הפרה יסודית של החוזה;
 - (2) במקרה של אי מסירה, אם המוכר לא מסר את הטובין בתוך התקופה הנוספת שקבע לו הקונה בהתאם לסעיף 47(א), או שהצהיר כי לא ימסור בתקופה שנקבעה לכך.
- (ב) על אף הוראות סעיף קטן (א), כאשר המוכר מסר את הטובין, יאבד הקונה את הזכות להצהיר על ביטול החוזה, אלא אם כן הצהיר על ביטול החוזה –
- (1) לגבי מסירה באיחור – בתוך זמן סביר לאחר שנעשה מודע לכך, שהמסירה קיימה;
 - (2) לגבי כל הפרה שאינה מסירה באיחור – בתוך זמן סביר באחת מלאה –
- (א) לאחר שידע או שהיה עליו לדעת על ההפרה;
- (ב) לאחר תום כל תקופה נוספת שקבע הקונה בהתאם לסעיף 47(א), או לאחר שהצהיר כאמור;
- (ג) בתום כל תקופה נוספת שציין המוכר בהתאם לסעיף 48(ב), או לאחר שהצהיר הקונה כי לא ישכימים לקיום.

50. אם הטובי אין תואמים את החוזה, בין אם המחיר שלום כבר ובין אם טרם שלום, וכי הקונה להפחית את המחיר על פי אותו היחס שבין ערך הטובי שנסמכו בפועל בעת המסירה לבין הערך שהוא לטובי תואמים באותה עת; ואולם אם ריפא המוכר אי-קיים כלשהו של חיוביו בהתאם לסעיף 37 או לסעיף 48, או אם סירב הקונה להסביר לקיום על ידי המוכר בהתאם לסעיפים האמורים, לא יהיה הקונה זכאי להפחית את המחיר.
51. (א) מסר המוכר רק חלק מן הטוביין, או אם רק חלק מן הטוביין שנמסרו תואם את החוזה, יהולו, לגבי החלק החסר או החלק שאינו תואם, הוראות סעיפים 46 עד 50.
- (ב) הקונה זכאי להצהיר על בטלות החוזה במילאו, רק אם אי הקיום של מסירה בשלמותה או בהתאם לחוזה מהווים הפרה יסודית של החוזה.
52. (א) מסר המוכר את הטוביין לפני המועד שנקבע, וכי הקונה ליטול את הטוביין או לסרב לנטלם.
- (ב) מסר המוכר כמוות של טובין הגדולה מזו שנקבעה בחוזה, וכי הקונה ליטול את הטוביין או לסרב ליטול את הטוביין שככמויות היתריה; נטל הקונה את הטוביין שככמויות היתריה, ככלא או חלקה, עליו לשלם בעדרה לפי התעריף שחוזה.

פרק 3 – חובבי הקונה

53. הקונה חייב לשלם את מחיר הטוביין וליטול אותם לידי כנדרש בחוזה ובאמנה זו.

סימן 1 – תשלום המחויר

54. חיוב הקונה לשולם את המחיר כולל נקיות צעדים ומילוי אחר נהלים, ככל הנדרש לפי החוזה או לפי חוקים ותקנות כלשהם, כדי לאפשר את ביצוע התשלומים.

55. נכרת חוזה תקף אשר אינו קובל במפורש או מقلלא את המחיר או הוראות בדבר קביעת המחיר, ייחסבו הצדדים, בהעדר ביטוי הפוך לכך, שהם התייחסו במשתמעו למחיר המקובל בדרך כלל בערת החוזה עבור טוביין בכלל הנמכרים בניסיבות דומות בנסיבות הנדון.

56. מחיר שנקבע בהתאם למשקל הטוביין, ייקבע, במקרה של ספק, לפי המשקל נטו.

57. (א) כאשר הקונה אינו מחויב לשולם את המחיר במקום מסוים אחר כלשהו עליו לשלם אותו למוכר –

(1) במקרה עסקו של המוכר;

(2) באשר התשלומים הוא נגד מסירה של הטוביין או של מסמכים – במקרה המסירה;

(ב) על המוכר לשאת בכל גיורו בהוצאות הכרוכות בתשלומים, אשר נגרמה עקב שינויו במקרה עסקו אחורי בירית החוזה.

58. (א) כאשר הקונה אינו מחויב לשולם את המחיר במועד מסוים אחר כלשהו, עליו לשלם כאשר המוכר מעמיד את הטוביין או מסמכים המקיימים שליטה בהעברתם לרשויות הקונה, בהתאם להזוהה ולאמנה זו, המוכר זכאי להתחנות את מסירת הטוביין או המסמכים בתשלומים כאמור.

(ב) כאשר החוזה ברוך בהובלה של הטוביין, זכאי המוכר לשולח את הטוביין בתנאים שלפיהם הטוביין, או המסמכים המקיימים שליטה בהעברתם, לא יימסרו לקונה אלא כנגד תשלום המחיר.

(ג) הקונה אינו מחויב לשולם את המחיר בטרם הייתה לו הורמנות לבדוק את הטוביין, אלא אם כן נוהלי המסירה או התשלומים שעיליהם הסכימו הצדדים אינם עלולים בקנה אחד עם כך שתהא לו הורמנות כאמור.

59. הקונה חייב לשולם את המחיר במועד שנקבע או שנייתן לקבעו לפי החוזה ואמנה זו, ללא צורך בכלל בקשה או במילוי נוהל אחר כלשהו מצד המוכר.

סימן 2 – נטילה

60. חיוב הקונה ליטול מהויה –

(1) עשיית כל הפעולות שניתן לצפות באורך סביר שיעשה אותן, כדי לאפשר למוכר לבצע מסירה;

(2) נטילת הטוביין לרשותו.

סימן 3 – תרופות בשל הפרת חוזה על ידי הקונה

61. (א) לא קיום הקונה חיוב מהיובו לפי החוזה או לפי אמנתו זו, זכאי המוכר לאחת מלאה:

(1) למש את הזכויות לפי הוראות סעיפים 62 עד 65;

(2) לתבוע פיצויים לפי הוראות סעיפים 74 עד 77.

- (ב) במימוש זכותו של המוכר לתרופה אחרות, אין כדי לשול ממו כל זכות היכולה לעמוד לו לתבוע פיצויו.
- (ג) בית משפט או בית דין לבוררות לא יעניקו לקונה כל ארכה כאשר המוכר נזק לתרופה בשל הפרת חווה.
- .62. המוכר זכאי לדריש מוקונה לשלם את המחיר, ליטול או לקיים את חיובו האחרים, זולת אם המוכר נזק לתרופה שאינה עולגה בקנה אחד עם דרישתו זו.
- .63. (א) המוכר זכאי לקבוע לקונה תקופת זמן סבירה נוספת לשם קיומ חיובו.
 (ב) זולת אם קיבל המוכר הורעה מוקונה כי לאקיימים בתוך התקופה האמורה, לא יהיה המוכר זכאי, במהלך אותה תקופה, להזיק לכל תרופה בשל הפרת חווה; ואולם אין לכך כדי לשול מהמוכר כל זכות היכולה לעמוד לו לתבוע פיצויים בשל איחור בקיום.
- .64. (א) המוכר זכאי להצהיר על ביטול החווה –
 (1) כאשר איקיוט של כל אחד מחובבו של הקונה לפי החווה או לפי אמנה זו מהווה הפרה יסודית של החווה;
 (2) כאשר הקונה לא קיים את חיובו לשלם את המחיר או ליטול את הטוביין, או אם הודיע כי לא יעשה כן במהלך התקופה הנוספת שקבע לו המוכר בהתאם לשיעיף (א).
- (ב) על אף האמור, שילם הקונה את המחיר, יאבד המוכר את הזכות להצהיר על ביטול החווה, אלא אם כן –
 (1) לגבי קיומ באיחור על ידי הקונה – לפני שהמוכר געשה מודע לכך כי הקיום קיים;
 (2) לגבי כל הפרה אחרת שאינה קיומ באיחור על ידי הקונה – בתוך זמן סביר בגין מלאה –
 (א) לאחר שהמוכר ידע או שהיה עליו לדעת על ההפרה;
 (ב) לאחר תום כל תקופה נוספת שקבע המוכר בהתאם לשיעיף (א), או לאחר שהקונה הצהיר כי לא קיים את חיובו בתוך תקופה נוספת כאמור.
- .65. (א) כאשר לפי החווה על הקונה לפרט את הצורה, המידות או תוכנות אחרות של הטוביין, והוא לא ערך את המפרט האמור במועד שהושכם עליו או בתוך ומן סביר לאחר שקיבל דרישת לכך מהמוכר, זכאי המוכר, בלי לגרוע מזכויות אחרות כלשהן היכולות לעמוד לו, לעורך את המפרט בעצמו בהתאם לצורכי הקונה ככל שהם ידועים לו.
 (ב) ערך המוכר את המפרט בעצמו, עליו להודיע לקונה את פרטייו ולקבע תקופה סבירה שבה זכאי הקונה לעורך מפרט שונה; אם לאחר קבלת הורעה כאמור, לא עשה הקונה כן בתקופה שנקבעה לכך, יחייב המפרט שערך המוכר.

פרק 4 – העברת טיפול

- .66. אובדן או נזק לטוביין לאחר שהסיכון עבר לקונה אינם משחררים אותו מחובבו לשלם את המחיר, אלא אם כן האובדן או הנזק נגרמו עקב מעשה או מחדל של המוכר.
- .67. (א) כאשר חוות המוכר כורע בהובלה של הטוביין, והמוכר אינו מחויב להעבירות למקום מסוים, יעבור הסיכון לקונה כאשר הטוביין הועבר למוביל הריאון לשם העברות>kונה בהתאם חוות המוכר; מחויב המוכר להעביר את הטוביין למוביל במקום מסוים, לא

יעבור הסיכון לקונה, עד שהטוביון הועברו לmóvel באותו מקום; אין בעובדה שהmócor מושרשה להחזיק במסמכים המכנים שליטה בהעברת הטוביון, כדי להשפיע על העברת הסיכון.

(ב) על אף האמור, לא יעבור הסיכון לקונה אלא עד שזוهو הטוביון בכירור לחזווה, בדרך של סימון על הטוביון, על ידי מסמכי משלו, הורעה שניתנה לקונה או בדרך אחרת.

.68. הסיכון ביחס לטוביין שנמכרו במשLOW יעבור לקונה בעת בריתת החוזה; ואולם, אם הנסיבות מעכילות על כך, יעבור הסיכון לקונה החל במועד שבו הועברו הטוביון לmóvel שהוציא את המסמכים מהווים את חוזה ההובללה; על אף האמור, אם המócor ידע או היה עליו לרעתה, בעת בריתת חוזה המcar, כי הטוביון אבדו או נזקו, ולא גילה זאת לקונה, הסיכון לאובדן או לנוק הוא של המócor.

.69. (א) במקרים שעלייהם לא יהולו הוראות סעיפים 67 או 68, יעבור הסיכון לקונה כאשר הוא נוטל את הטוביון לרשותו או, אם לא עשה כן במועד – החל במועד שבו הועמדו הטוביון לרשותו והוא הפר את החוזה באינטיליטם.

(ב) על אף האמור, היה הקונה מחויב ליטול לרשותו את הטוביון במקום שאינו מקום עסקו של המócor, ע過ר הסיכון אליו באשר הגיע מועד המיסירה והקונה מודע לעובדה שהטוביון הועמדו לרשותו באותו מקום.

(ג) התיחס לטוביין בלתי מוחאים, רואים את הטוביון כאילו לא הועמדו לרשותו של הקונה עד שזוهو בכירור לחזווה.

.70. הפר המócor את החוזה הפרה יסודית, לא יהא בהוראות סעיפים 67, 68 ו-69 כדי לפגוע בתרופות העומדות לרשות הקונה עקב ההפרה.

פרק 5 – הוראות מסוותות לחיבור המócor והקונה

סימן 1 – הפרה צפואה וחוזים לביצוע בשיעורים

.71. (א) צד זכאי להשעות את קיומן חיוביו אם לאחר בריתת החוזה התרברר כי הצד الآخر לא יקיים חלק מהותי מחייביו בתוצאה מאהת מלאה –

(1) ליופיע חמור ביכולתו לקיים או באמינותו לקבל אשראי;

(2) התנהגותו לクリת קיום החוזה או במהלך קיומו.

(ב) כאשר המócor כבר שלח את הטוביון לפני שהטיסות המתוארות בסעיף קטן (א) התרברר, הוא זכאי למנוע את מסירת הטוביון לקונה, גם אם הקונה מחזיק במסמך המוכחה אותו לקלם; הוראות סעיף קטן זה מתייחסות רק לזכויות בטוביון שבין הקונה למócor.

(ג) על צד המשעה את קיומן החוזה, לפני משLOW הטוביין או לאחר מכן, להודיע מיד על ההשעה לצד השני ועליו להמשיך בקיום אם הצד השני ממעיא ערובה מספקת לקיום מצידיו.

.72. (א) כאשר לפני המועד לקיום החוזה ברור שאחד הצדדים יפר את החוזה הפרה יסודית, זכאי הצד השני להצהיר על ביטול החוזה.

(ב) כאשר הומן מאפשר, על הצד שבדעתו להצהיר על ביטול החוזה, תחת הורעה סבירה על קר לצד השני, כדי לאפשר לו להציג ערובה מספקת לקיום מצידיו.

(ג) הוראות סעיף קטן (ב) לא יהולו אם הצהיר הצד השני שהוא לא יקיים את חיוביו.

73. (א) בחוזה למסירת טובין בשיעורים, שלפיו אי קיום על ידי צד אחד של חיוב מהחובבו לגבי אחד השיעורים מהווה הפרה יסודית של החוזה לגבי אותו שיעור, וכי הצד الآخر להצהיר על ביטול החוזה לגבי אותו שיעור.

(ב) כאשר אי קיום על ידי צד אחד של חיוב מהחובבו לגבי אחד השיעורים, ניתן לצרף לאחר סיבות טבות להסביר כי תחרחש הפרה יסודית של החוזה לגבי אותו שיעור עתידיים, וכי הוא להצהיר על ביטול החוזה לגבי העתיד, ובכלל שעשה כן בתוקף זמן סביר.

(ג) קונה המצהיר על ביטול החוזה לגבי משלוח כלשהו, וכי, בהתאם לכך, על ביטולו לגבי משלוחים שכבר נעשו או משלוחים עתידיים אם, עקב התלות הדרית שביניהם, לא יוכל משלוחים אלה לשמש למטרה שאליה התכוונו הדרדים בעת כריתת החוזה.

סימן 2 – פיצויים

74. פיצויים בשל הפרת החוזה על ידי צד אחד יהיו בסכום השווה להפסד רוח שסבל הצר האחר כתוצאה מההפרה; פיצויים כאמור לא יעלו על הפסד שהצד המפר צפה, או שהוא עליו לצפות בעת כריתת החוזה, כתוצאה אפשרית של הפרת החוזה, לאור העבודות והענינים שהיו ידועים לו או שהוא עליו לדעתם.

75. כאשר בוטל החוזה וכאשר באופן סביר ובתוקף זמן סביר לאחר הביטול קנה הקונה טובין החלפיים, או שהਮוכר מכיר את הטוביין בשנית, וכי הצד התובע פיצויים קיבל את ההפרש שבין המחיר שבchoska החליפית, וזאת נוספת על כל פיצויים נוספים שניתן לקבל לפי סעיף 74.

76. (א) בוטל החוזה ויש לטוביין מחיר מקובל, וכי הצד התובע פיצויים, אם לא קנה או מכיר בשנית בהתאם לסעיף 75, קיבל את ההפרש שבין המחיר שנקבע בחוזה לבין המחיר המקורי בעית הביטול, וזאת בנוסף לפיצויים נוספים כלשהם שניתן לקבל לפי סעיף 74; ואולם, אם ביטל הצד התובע פיצויים את החוזה לאחר שנטלו לרשותו את הטוביין, יהול המחיר המקורי במועד שבו נטל את הטוביין לרשותו, במקום המחיר המקורי בעת הביטול.

(ב) לעניין סעיף קטן (א), המחיר המקורי הנוהג במקום שבו אמורה הייתה להתבצע מסירת הטוביין, או, אם אין מחיר מקובל באותו מקום – המחיר במקום אחר המשמש תחליף סביר בהתחשב בהפרושים בעלות ההובלה של הטוביין.

77. על צד המסתמן על הפרת החוזה, לנקוט אמצעים הסבירים בנסיבות העניין כדי להקטין את הפסד, לרבות הפסד רווח, כתוצאה מההפרה; לא נקט אמצעים כאמור, וכי הצד האחר לתבוע את הפחתת הפיצויים בסכום שבו צורך היה הפסד קטן.

סימן 3 – רווח

78. לא שיילם צד את המחיר או כל סכום אחר שbegigor, וכי הצד האخر לרוויה עליו, וזאת מבלתי גרווע מוכותו לפיצויים שניתן לקבל לפי סעיף 74.

סימן 4 – פטורות

79. (א) צד אינו אחראי לאי-קיים חיוב מהחובבו, אם הוא מוכיח כי אי-קיים נגרם בשל מבשול שאינו בשליטהו, ושהלא ניתן לצפות ממנו באופן סביר להתחשב במכשול בעת כריתת החוזה, או למנוע אותו, או להתגבר עליו, או על תוצאותיו.

(ב) כאשר נבע אי-קיים של צד Mai-kiyom של צד שלישי שעמו התקשר כדי לקיים את החוויה, בשלמותו או בחלקו, פטור אותו צד מאחריות רק אם -

(1) הוא פטור לפי הוראות סעיף קטן (א);

(2) האדם שעמו התקשר היה פטור לו היו הוראות סעיף קטן (א) חלות עליו.

(ג) הפטור לפי סעיף זה יחול בתקופה שבמהלכה קיים המכשול.

(ד) הצד שאינו מקיים את חיוביו חייב להודיע לצד האخر על המכשול ועל השפעתו על יכולתו לקיים את חיוביו; לא קיבל הצד الآخر את ההודעה בתוקף זמן סביר לאחר שהצד שאינו מקיים ידע או היה עליו לדעת על המכשול, יהא חייב בפיצויים הנובעים מאי-קבלת כאמור.

(ה) אין בסעיף זה כדי למנוע מכל צד למש כל זכות אחרת נוספת על הזכות לתבוע פיצויים לפי אמנה זו.

80. צד אינו רשאי להסתמך על אי-קיים הצד الآخر, אם אי-קיים כאמור גרם על ידי מעשה או מחרל של הצד הראשון.

סימן 5 – תוצאות הביטול

81. (א) ביטול החוויה פוטר את שני הצדדים מחייבים על פיו, בכפוף לחבות אפשרית בפיצויים; הביטול אינו פוגע בכל הוראה בחוויה המתייחסת ליישוב מחלוקת או בכל הוראה אחרת המסדרה את זכויותיהם וחייביהם של הצדדים בעקבות ביטול החוויה.

(ב) צד שקיים את החוויה, בשלמותו או בחלקו, זכאי לתבוע מהצד الآخر השבה של כל מה שהצד הראשון סיפק או שילם לפי החוויה; אם שני הצדדים מחייבים בהשבה עליהם לבצעה במקביל.

82. (א) הקונה מאבד את זכותו להצהיר על ביטול החוויה או לדריש מן המוכר למסור לו טובין חלופים, אם אין הוא יכול להסביר את הטובין במצב התואם מהותית את המ丑בobo שבו קיבלם.

(ב) הוראות סעיף קטן (א) לא יחולו במקרים אלה:

(1) כאשר העדר האפשרות להסביר את הטובין או להסביר את הטובין במצב התואם מהותית את המ丑בobo שבו קיבלם הקונה, איןנו נובע מעשה או מחדל שלן;

(2) כאשר הטובין או חלקי התכללו או ניזקו בתוצאה מדיקה שנערכה בהתאם להוראות סעיף 38;

(3) כאשר הטובין או חלקי נמכרו במהלך העסקים הרגיל או נרכשו או שונה מ丑בobo מ丑בobo על ידי הקונה במהלך השימוש הרגיל, לפני שגילה או שהוא עליו לגłów את חוסר ההתאמה.

83. יוכל קונה את זכותו להצהיר על ביטול החוויה או לדריש מן המוכר למסור טובין חלופים בהתאם לסעיף 82, יישמרו לו כל התרופות האחרות לפי החוויה ולפי אמנה זו.

84. (א) יהיה המוכר מחויב להסביר את המחיר, עליו לשלם גם ריבית עליו, מהתחารיך שבו שולם המחיר.

(ב) הקונה חב למוכר בשל כל טובות הנאה שהפיק מן הטובין או מחלוקת מהם במקרים אלה:

- (1) אם עליו להסביר את הטובין או חלק מהם;
- (2) אם אין אפשרות להסביר את כל הטוביין או חלקם, או להסביר את כל הטוביין או חלקם במדויק התואם מהתוית את המצב שבו קיבלים, אך אף על פי כן, העזר על ביטול החוזה או דרש מן המוכר למסור טובין חלופיים.

טיון 6 – שמירות הטוביין

85. כאשר הקונהஇ ייחר בנטילת הטוביין או, כewish לבצע את תשלום המחיר ואת מסירת הטוביין במקביל, הוא לא שילם את המחיר, והמוכר מחזיק בטוביין או שביכולתו לשלווט בהעברות דרך אחרת, על המוכר לנוקט עדויות סבירים בנסיבות העניין כדי לשמרו עליהם; הוא זכאי לעכב את הטוביין עד שישופה על ידי הקונה על הוצאותיו הסבירות.

86. (א) קיבל הקונה את הטוביין ובכוונו למשוך זכות כלשהי לפי החוזה או לפי אמנה זו כדי לדוחתם, עליו לנוקט עדויות סבירים בנסיבות העניין כדי לשמרו עליהם; הוא זכאי לעכב אותן עד שישופה על ידי המוכר על הוצאותיו הסבירות.

(ב) הוועמדו טוביין שנשלחו לקונה לרשותו, בירדם, והוא ממש את זכותו לדוחתם, עליו ליטול את החוקה בהם בשם המוכר בתנאי שנינן לעשות זאת ללא תשלום המחיר וללא נזנות בלתי סבירה או הוצאות בלתי סבירות; הוראה זו לא תחול אם המוכר, או אדם שהושםך לחייב אחריות על הטוביין בשם, נוכח במקום היעדר; נטל הקונה את החוקה בטוביין לפי סעיף קטן זה, יסדרו זכויותיו וחיבתו כאמור בסעיף קטן (א).

87. צד המחויב לנוקט עדויות לשימירה על הטוביין זכאי להפקדים במבחן של אדם שלישי על חשבונו של הצד الآخر, בתנאי שההוצאות אין בבלתי סבירות.

88. (א) צד המחויב לשמר על הטוביין בהתאם להוראות סעיף 85 או סעיף 86, זכאי למוכרו אותם בכל דרך מתאימה אם הצד الآخر אישר באופן בלתי סביר בנטילת החוזקה בטוביין או בליך חזרה או בתשלום המחיר או בהוצאות השמירה, ובתנאי שהודעה סבירה על הבוניה למכוון ניתנה לצד השני.

(ב) אם הטוביין הם כאלה המתקללים בנסיבות או אם שמירתם כרוכה בהוצאות בלתי סבירות, על הצד המחויב לשמור הטוביין בהתאם לסעיף 85 או לסעיף 86 לנוקט אמצעים סבירים כדי למכורם; במידת האפשר, עליו לחתם לצד השני הודעה על כוונתו למוכר.

(ג) לציד המוכר את הטוביין הזכות לעכב מזמן פריון המכירה, סכום השווה להוצאות הסבירות של שמירות הטוביין ומכוונות; עליו לחתם לצד השני את היותה.

פרק 6 – הוראות סיום

89. מדינה מתחשרת שחקיקתה דורשת כי חויי מכר ייכרתו בכתב או יוכחו על ידי כתוב, רשאית, בכל עת, למסור העזרה בהתאם לסעיף 12 ולפייה כל הוראה של סעיף 11, סעיף 29 או חלק ב' של אמנה זו, המתירה חזרה מכר, שיינוי או ביטול – בהסכמה, בהצעה כלשהי בקביל או בביטול אחר של כוונה, בכל צורה אחרת מאשר בכתב, לא תחול כאשר לצד כלשהו יש מקום עסק באוותה מדינה.

יוסף ביבילין
שר המשפטים

아버ם בורג
יוושב ראש הכנסת

אהוד ברק
ראש הממשלה

עוזר ויצמן
 נשיא המדינה

